

«برای رعنا» برنده جایزه ویژه جشنواره کازان

فیلم سینمایی «برای رعنا» به کارگردانی ایمان یزدی و تهیه کنندگی مرتضی شایسته در پنجمین حضور بین‌المللی خود برنده جایزه چشم انداز راهبردی روسیه و جهان اسلام در بیست و یکمین جشنواره کازان روسیه شد. «برای رعنا» در اولین نمایش جهانی در بخش مسابقه جشنواره بوسان به نمایش درآمد، سپس در جشنواره گوا در هند نامزد مدال یونسکو شد و در ادامه در جشنواره مونپخ و جشنواره مسکو حضور داشته است. در این فیلم سینمایی حامد بهداد، پانته آپناهی ها، پیام احمدی نیا، نادر فلاح، سهیل مستجابیان، هدیه بازوند، امیر دژاکام بازیگر خردسال تصنیف حسینی با معرفی امین اسدی و رویا وحدتی نقش آفرینی می‌کنند.

صباخبر

عیاری با «خر لنگ» به جشنواره فیلم فجر می‌آید

کیانوش عیاری در تلاش است تا با شروع پیش تولید جدیدترین فیلمش از مهرماه، «خر لنگ» را به چهل و چهارمین جشنواره فیلم فجر برساند. او این روزها در حال آماده‌سازی ساخت فیلمی است درباره اولین چاه نفت ایران در مسجد سلیمان که به مهم‌ترین ثروت ملی مملکت اشاره دارد. عیاری فیلمنامه «خر لنگ» را با تحقیق و پژوهش مفصل و گفت‌وگو با کارشناسان نفت و گاز در مدت زمان حدود پنج ماه و پس از سفر به شهرهای مسجد سلیمان، اهواز، آبادان و خرمشهر نوشته است. تهیه‌کنندگی این فیلم برعهده مهرداد غفارزاده است و عیاری علاوه بر کارگردانی و نویسندگی، تهیه‌کننده مشترک فیلم نیز خواهد بود.

صباخبر

نگاه صبا به چالش‌های ساختاری و دغدغه‌های سینماگران

روز ملی سینما و صدای پشت دوربین‌ها

احمدرضا محمودی
نگاه صبا

در تقویم فرهنگی ایران، ۲۱ شهریور به نام «روز ملی سینما» ثبت شده؛ روزی برای بزرگداشت هنری که نه تنها روایتگر تاریخ و هویت ماست، بلکه آینه‌ای از آرزوها، دردها و امیدهای جامعه ایرانی به شمار می‌آید. اما در کنار جشن‌ها و تقدیرها، این روز فرصتی است برای شنیدن صدای سینماگران که با چالش‌های گوناگون در مسیر خلق اثر هنری مواجه‌اند.

سینمای ایران با وجود استعدادهای درخشان و پیشینه‌ای پرافتخار، درگیر مجموعه‌ای از مشکلات ساختاری است که مسیر تولید، نمایش و توسعه آن را با چالش‌های جدی مواجه کرده است. این مشکلات نه تنها بر کیفیت آثار تأثیر می‌گذارد، بلکه امنیت شغلی و خلاقیت سینماگران را نیز تهدید می‌کنند.

مشکلات ساختاری سینمای ایران؛ از تولید تا پخش

اول: نبود سیاست‌گذاری جامع و پایدار

سینما در ایران فاقد یک نقشه راه مشخص است. تغییرات مکرر در مدیریت فرهنگی، نبود سند توسعه بلندمدت، و تصمیم‌گیری‌های سلیقه‌ای باعث شده که سینماگران در فضای بی‌ثباتی فعالیت کنند. این بی‌برنامگی، سرمایه‌گذاری در سینما را نیز با ریسک بالا همراه کرده است.

دوم: وابستگی به بودجه‌های دولتی و فقدان سرمایه‌گذاری خصوصی

بخش عمده‌ای از تولیدات سینمایی با حمایت نهادهای دولتی یا شبه‌دولتی انجام می‌شود. این وابستگی، نه تنها استقلال هنری را محدود می‌کند، بلکه باعث شکل‌گیری انحصار در تولید و پخش شده است. در نبود مشوق‌های اقتصادی، سرمایه‌گذاران بخش خصوصی کمتر به سینما ورود می‌کنند.

سوم: ضعف در زیرساخت‌های فنی و آموزشی

با وجود رشد تکنولوژی، بسیاری از شهرهای ایران فاقد سالن‌های استاندارد سینما هستند. همچنین، آموزش‌های تخصصی در حوزه‌های فیلمنامه‌نویسی، تدوین، جلوه‌های ویژه و مدیریت تولید، به صورت پراکنده و غیرنظام‌مند ارائه می‌شود. این ضعف زیرساختی، کیفیت تولیدات را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

چهارم: انحصار در پخش و اکران

توزیع فیلم در ایران در اختیار چند نهاد محدود است که عمدتاً به آثار تجاری و کمدی‌های عامه‌پسند اولویت

صباخبر

می‌دهند. فیلم‌های مستقل، اجتماعی یا هنری، با دشواری‌های فراوان برای اکران مواجه‌اند. این انحصار، تنوع فرهنگی در سینما را کاهش داده و مخاطب را از تجربه‌های متفاوت محروم کرده است.

پنجم: ضعف نهاد فراموش شده در ساختار سینمایی

در حالی که صنوف سینمایی باید نقش حامی و تنظیم‌گر را برای اعضای خود ایفا کنند، بسیاری از سینماگران از ناآرامی، انحصار و نبود شفافیت در این نهادها گلایه دارند. نبود ساختار دموکراتیک در تصمیم‌گیری‌ها و عدم پاسخ‌گویی به مطالبات صنفی باعث شده که اعتماد عمومی به این نهادها کاهش یابد. بسیاری از عوامل پشت صحنه، از تصویربردار تا صدابردار، بدون قرارداد رسمی و بیمه مشغول به کارند. در نبود نظارت صنفی، کارفرمایان می‌توانند به راحتی از تعهدات خود شانه خالی کنند، و هنرمندان در برابر آسیب‌های جسمی یا بیکاری، هیچ پشتوانه‌ای ندارند. در سال‌های اخیر، گروهی از سینماگران با تشکیل کمیته‌های صنفی، تلاش کرده‌اند صدای خود را به گوش مسئولان برسانند. خواسته‌هایی چون تدوین منشور حقوق سینماگران، اصلاح ساختار صنوف، شفاف‌سازی مالی و ایجاد صندوق حمایت از بیکاران، از جمله مطالبات مطرح‌شده در نشست‌های اخیر بوده‌اند.

سخن آخر

روز ملی سینما، تنها روزی برای تبریک و تجلیل نیست؛ بلکه فرصتی است برای بازنگری در سیاست‌های فرهنگی، شنیدن صدای هنرمندان و ترسیم چشم‌اندازی روشن‌تر برای آینده سینمای ایران. هنری که اگرچه در قاب تصویر می‌درخشد، اما برای ادامه مسیر، نیازمند توجهی عمیق‌تر از سوی مسئولان، رسانه‌ها و جامعه است.

نویسنده و کارگردان:
مجید اسماعیلی

تهیه‌کننده:
مجتبی امینی

